

vitomirka trebovac
**dani punog
meseca**

L O M

BEOGRAD / MMXX

copyright © Vitomirka Trebovac, 2020

urednik izdanja

Flavio Rigonat

DANI PUNOG MESECA

zvezde

svi mi se čine
poznati
dok čekam semafor
noću
radnici crtaju zebre
smećari pevaju svoj bluz
krstarim praznim ulicama
svuda su tragovi
ljudske gluposti
od reklama se više
ne vide zvezde
u gradovima
prolazim kroz mrak
i kad naiđem na otvoren prozor
i upaljeno svetlo
uvek maštam
da je tamo neko
ko će reći pravu stvar.

sunčana strana ulice

sve zavisi od nečega
a ja često
od sunčane strane ulice
uronim u svetlost
i kroz prelome
gledam ljude što se mršte
jer im ide u oči
devojčica je
ugazila u blato
mama joj viče
kravo jedna
rekla sam ti nemoj tamo
jadna mala devojčica
zavisi od te budale
sve zavisi od nečega

sunčana strana ulice
posle duge zime
prolazim mamu i devojčicu
ali ostaje gorko
kao da nikad neće biti bolje
kao da to ne zavisi od nas.

šum na srcu

bilo je leto i omora
raspust kod familije
svi su još bili živi
i puna kuća komšiluka
skoro svaki dan
smo ručali na dvorištu
a onda bi se izvalili pod oras
bila sam stidljiva
i kad je jednom
ušao na kapiju
sakrila sam se pod sto
lice mi je gorelo
i sad to osećam
braća su mi se smejala
ali su ćutali

danas su svi odrasli
i niko se ne seća
tog dana
pečenog pileta na stolu
mirisa turskih karanfila
sve te noge ispod
niko se više toga ne seća
pomenuli su nedavno
da je godinama u bolnici
slabi živci
šum na srcu
mogla sam znati
bio je tako poseban dečak.

sestra

nisam bila u gradu
kad je on umro
sedela sam na krevetu
u jednom stanu daleko
i čitala poruku
u kojoj piše da je on umro.
kad je on umro
ostao je mačak
kolekcija stripova
nova ugaona garnitura
mali šrafčigeri za laptop
ostala je
njegova sestra
koju sam kasnije zagrlila
i rekla joj da nemam reči

u svim bitnim momentima
za čoveka
nema reči
ne postoji ta reč
samo nada
da ne živimo uzalud.

obračun

žao mi je što
ne možete da osetite
miris lipa danas
jer tamo gde ste otišli
ima samo palmi
jako je toplo
i živi se noću
i pod klimom
nema mirisa lipa
samo miris novca
i vama je verovatno
žao nas
jer je uvek sve isto
jurimo za životom
koji ne možemo stići
ovde

tešimo se da su mirisi
i gledanje u zvezde
ono zbog čega se živi
ja sam danas pokisla
skroz
jurila sam do drveta
jer ispod je suvi krug
ali onda sam rešila
da odustanem
vozila sam polako
dok mi se kiša
slivala niz lice
iz inata
neću ništa da jurim.

nasledstvo

ja sam od oca
nasledila cinizam
posebno prema rođendanima
godišnjicama i svakom obliku
sentimentalne ljubavi
ja sam od oca
nasledila i neke rečenice
tako je to u životu
treba biti realan
kako svima tako i tebi
nema besplatnog ručka
šta smo mi bolji od drugih
ja sam od oca nasledila hrabrost
da budem ono što jesam
pa makar bila jedina u društvu
nasledila sam pravdu

koja mi visi za vratom
onda i sklonost
da ni od čega napravim nešto
ali ja sam od oca pre svega
nasledila cinizam
i juče dok smo se u autu
vozili iz bolnice
ja mu kažem neću da umreš
a on meni
umrećeš i ti ne brini
ja sam od oca nasledila to
i dosta je.

stvari govore

stvari govore
o meni koja
sam otišla
više od svega
u stanu
stvari
na stolu
činija za voće
sa suvim narom
u kuhinji
noževi pod prašinom
na terasi
sparušeno cveće
kad se vratim
možda kažeš
voleo bih da si srećna
mada svi znamo
da nema šanse
sve stvari to govore.

put

ja sam išla putem
levo je ravnica
s desne strane suncokreti
ja sam išla putem
iznad mene nebo
ispod mene kamen
ja sam išla putem
tamo napred more
iza mene šuma
ja sam išla putem
uvek svojim putem
i najčešće sama.